

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 31.

Utgitt 6 august.

1924

Cirkulære fra Finansdepartementet til tollkamrene, 21 juli. av 21 juli.

Ifølge departementets cirkulære til tollkamrene av 28 desember f. å. (nr. 47) avsnitt II, pkt. 1, blir brennevin og andre alkoholholdige drikkevarer, der som inndratt eller tilbakeholdt ved tollvesenet avhendes til A/S Vinmonopolet, å overføre til et særskilt privat transittoplag ved samme eller ved avdeling av dette, medmindre varene for selskapets regning kan sendes direkte til en brennevinsdestillasjon for omdestillering og denaturering.

På foranledning av A/S Vinmonopolet finner man herved å burde bestemme, at sådanne konfiskerte eller tilbakeholdte varer — istedenfor å overføres til privat transittoplag som nevnt — kan overføres til og innlegges på et ved monopolet eller dets avdelinger dertil anvist og av departementet godkjent særskilt kontrolloplag, hvor varene til enhver tid vil henligge under brennevinskontrollens lås, inntil de kan bli overført til omdestillasjon eller — forsåvidt angår spiritus av foreskrevet alkoholstyrke (minst 94 vol. prosent) — kan innlegges på monopolets oplag for skattefritt, denaturert brennevin efter på forhånd foretatt denaturering.

Sådan kontrolloplag er nu opprettet og godkjent for monopolets hovedlager i Kristiania.

Overføringen av varene fra tollbod til det nevnte kontrolloplag må skje under tollvesenets bevoktning eller segl og med sådan opgave til kontrollbetjenten ved kontrolloplaget som foreskrevet i nevnte cirkulæraftsnitt, pkt. 3. De overførte varer vil kunne avskrives tollfritt i tollregnskapet under vedleggelse av kontrollbetjentens bevidnelse om riktig mottagelse efter sendingsoppgaven.

Ved kontrolloplaget blir der å føre en særskilt protokoll, hvori ethvert fra tollvesenet mottatt vareparti under henvisning til og vedleggelse av det beholdte eksemplar av sendingsoppgaven straks må tilgangsføres med angivelse av vedkommende emballasjers art og antall samt varenes art og mengde. På avgangssiden blir med tilsvarende arts-, stykke- og mengdeangivelse å anføre enhver se-

21 juli. nere uttagning fra oplaget av varer, der overføres til omdestillasjon, eller som i sin foreliggende stand og denaturert innlegges på oplaget for skattefritt brennevin. M. h. t. dette regnskap blir forøvrig å forholde på tilsvarende måte som foreskrevet i sirkulæret av 28 desember 1923, avsnitt III, post 2 for de der omhandlede regnskaper.

Overføring av varene fra kontrolloplaget til brennevinsdestillasjon for omdestillering skjer under kontrollens segl eller tilsyn og forøvrig under iakttagelse av de bestemmelser, som gjelder efter sirkulæret av 28 desember f. å. med de modifikasjoner, som måtte flyte av, at forsendelsen skjer ved kontrollvesenets istedenfor tollvesenets mellomkomst.

Kontrollbetjenten ved oplaget for de udenaturerte varer tilkommer sådan godtgjørelse som bestemt i sistnevnte sirkulæres avsnitt III, og godtgjørelsen refunderes statskassen av monopolet.

Skrivelse fra Socialdepartementet

23 juli.

av 23 juli,

hvor meddeles:

Med hjemmel av bemyndigelse i kongelig resolusjon av 25 april d. å. stadfester departementet i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 de av Stordal herredsstyre i møte den 28 mai d. å. vedtatte lukningsvedtekter for utsalgssteder i Stordal herred, Møre fylke.

Vedtektene skal gjelde inntil videre fra 1 august 1924 å regne.

Fra samme dato opheves de ved kongelig resolusjon av 20 november 1914 stadfestede vedtekter for Stordal herred.

Vedtektene er sålydende:

§ 1. Alle handelsbuer innen Stordal herad skal vera stengde frå kl. 8½ um kvelden til kl. 8 um morgonen i tida frå og med 1 mai til og med 30 september og resten av året frå kl. 7 um kvelden til kl. 8 um morgonen.

Undanteke frå dette er dei siste 14 yrkedagene fyrr jøl då det kan holdast åpent til kl. 8 um kvelden.

Brødvaror kan dog utan umsyn til framanfor nemde stengjetid seljast frå eit frå handelsbua avstengd rom som hev eigen inn-gong.

Jolafton skal samtlige handelsbuer vera stengde kl. 6 um kvelden, jfr. lov av 14 juli 1897.

§ 2. I stengjetidi må kjøparar ikkje sleppast inn; men det er høve til å ekspedere dei, som er komne inn fyrr denne tid inntil ¾ time etter stengjetid.

§ 3. Um sun- og helgedagar skal samtlige handelsbuer vera stengde heile dagen.

§ 4. Den som bryt desse vedtektene vert straffa etter lovi, jfr. straffelovi § 339, 2.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet

28 juli.

av 28 juli,

hvor meddeles, at departementet har bestemt at § 84 i det for statsbanene gjeldende driftsreglement (approbert i henhold til kgl. resolusjon av 22 desember 1879) forandres, hvorefter dette vil få følgende ordlyd:

«Syre og lignende etsende stoffer mottas til befordring kun når de er opbevart på vel tette glasskar (flasker, ballonger).

Stykkgodssendinger av syre eller andre flytende stoffer på glassballonger eller flasker av innhold over 20 liter (kg.) skal være omhyggelig og støtt emballert i kasse eller balje (dunk) med sterke håndtak. For mindre beholdere samt vognladningsvise forsendelser kan også kurver med sterke håndtak anvendes som emballasje.

Kolli som inneholder syre e. l., må være tydelig merket med ordet «syre».

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet

30 juli.

av 30 juli,

hvor meddeles:

I medhold av lov om veivesenet av 21 juni 1912 § 66, femte ledd, og den Arbeidsdepartementet ved kgl. resolusjon av 7 desember 1923 gitte bemyndigelse meddeles der stadfestelse på den av Opland fylkesting i møte den 16 juni 1924 fattede beslutning om forandring av den ved kgl. resolusjon av 5 juli 1918 godkjente vei-plakat for Opland fylke, forsåvidt angår bestemmelsene i nevnte vei-plakats § 1, som herefter skal lyde således:

Til all lasskjørsel skal benyttes:

- a. Kjerrer og 1-spente firhjulte vogner med minst 7,8 cm. (3") felgbredde.
- b. 2-spente firhjulte vogner med minst 10,4 cm. (4") felgbredde.

Kjerrehjulene skal være minst 90 cm. høie og de firhjulte vogners bakhjul minst 63 cm. høie.

Undtatt fra reglene i denne paragraf er avlingsinnkjørsel i hus, kjøring av vann — og seterbruk. Enn videre er undtatt fra reglene om felgbredden kjerrer og vogner med fjærer for lettere kjøring.

1 aug.
Nr. 1.

Lov

om forandring i lov om folkeskolen på landet av 26 juni 1889.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 juli 1924 sålydende:

I.

Efternevnte paragrafer i lov om folkeskolen på landet av 26 juni 1889 skal lyde:

§ 13. For enhver folkeskole skal i regelen opføres eller leies særskilt lokale. Dog kan skolen i småkretser (§ 3) og i folkeskolekretser, hvis samlede elevantall ikke overstiger 16, holdes på omgang hos kretsens innvånere, forsåvidt brukelige rum der kan tilveiebringes.

Innen nogen plan for opførelse av ny skolebygning blir vedtatt, skal helserådet og overtilsynet ha hatt anledning til å uttale sig om den. Likeledes skal der gis helserådet anledning til å uttale sig om de øvrige rum som aktes benyttet til skolen. Til skole må intet rum eller hus benyttes, mot hvis bruk i dette øie med helserådet har nedlagt forbud.

Såfremt de almindelige hygieniske bestemmelser, som i henhold til lov angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 § 11 måtte utferdiges for skoler, tiltrenger utfyllende bestemmelser for de enkelte skoler, blir sådanne å utferdige av skolestyret, efter at overtilsynet og helserådet har hatt anledning til å uttale sig.

Til å føre stadig tilsyn med skolens sundhetsforhold skal skolestyret anta en læge, såfremt herrestyret dertil har gitt sitt samtykke.

Hver skole skal være forsynt med fornødent innbo samt med de læremidler, som tiltrenges til felles bruk ved undervisningen.

§ 46. Av fylkesskolekassen utres efter fylkestingets bevilgning:

- a. De lærere ifølge § 20 tilkommende fylkestillegg og alderstillegg.
- b. De med fylkesskolestyret forbundne utgifter, deri lønn til fylkesskoleinspektør, når sådan beslattes ansatt.
- c. Bidrag med inntil halvdelen til opførelse av skolehus (med eller uten lærerbolig) og til anskaffelse av innbo til skolehuset (§ 13), til opførelse av lærerbolig eller til avsavnsgodtgjørelse for sådan, til anskaffelse av jordvei (med bolig) for lærer eller avsavnsgodtgjørelse herfor samt til erhvervelse og istandbringelse av skolehaver.

- d. Bidrag til skolenes forsyning med undervisningsmidler (§ 13) 1 aug.
samt til boksamlinger for lærere. Nr. 1.
- e. Bidrag til bestridelse av utgiftene til folkeskolen i de herreder hvor skoleutgiftene på grunn av stedlige forhold er uforholdsmessig store og bæreevnen ringe.
- f. Bidrag til vikarkassen samt til dekkelse av utgifter til vikarlønn under lengere sykdomsforfall.
- g. Bidrag til fortsettelsesskoler. Hvert herred er berettiget til å enholde tre fjerdedeler av utgiftene (skolerum og innbo ikke medregnet) til en eller flere fortsettelsesskoler med tilsammen inntil 6 måneders skoletid. Til anskaffelse av undervisningsmaterieil har dog herredet ikke krav på mer enn $\frac{1}{2}$ bidrag.
- h. Bidrag til arbeidsskoler.

Enhver anvisning på fylkesskolekassen utferdiges av fylkesmannen. Med regnskapsførselen, regnskapets revisjon og decisjon forholdes efter de regler som gjelder for andre fylkeskommunen tilhørende kasser.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 1 august 1924.

Haakon.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

H. S. Fürst.

LOV

om forandring i lov om folkeskolen i kjøpstædene
av 26 juni 1889.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 juli 1924 sålydende:

I.

Efternevnte paragrafer i lov om folkeskolen i kjøpstædene av 26 juni 1889 skal lyde som følger:

§ 14, 1 ledd (avsnitt). De rum, der brukes til folkeskolene,

1 aug.
Nr. 2.

1 aug. skal være tilstrekkelig store og for siemedet tjenlige. Hver skole
Nr. 2. skal være forsynt med fornødent innbo og lekeplass samt med de læremidler, som tiltrenges til felles bruk ved undervisningen. Dessuten skal elevene forsynes med materialer til h ndarbeidsundervisningen.

  15. Som bidrag til avlønning av de fullstendige lærerposter (   23 og 24) og til inspekt rstillinger (  44) erholder enhver k pstad ved hvert halvårs utgang av statskassen 35 hundredeler av den utredede grunnlønn, dog ikke av hvad grunnlønnen måtte overstige kr. 3 500,00 årlig for poster på 36 timer om uken og forholdsvis mindre for poster med et mindre antall timer, samt $\frac{2}{3}$ av de utredede alderstillegg, dog ikke av hvad alderstilleggene måtte overstige kr. 2 000,00 for lærere med et timetall av 36 om uken og forholdsvis for lærere med et mindre antall timer. I Finnmark fylke kan statsbidrag beregnes av en årlig grunnlønn av inntil kr. 4 000,00 og av alderstillegg inntil kr. 2 500,00 for lærere med et timetall av 36 om uken og forholdsvis for lærere med et mindre antall timer.

I byer i Hålogaland bispedømme vil dessuten vanlig statsbidrag som til alderstillegg bli ydet av et ekstraordin ert tillegg som kan tilstås lærerne uten hensyn til tjenestetid.

Som bidrag til lønn for timel rerposter og for timeundervisning (  21, jfr.   27), og som bidrag til de ved fortsettelsesskolen og ved tvangsskolen ansatte lærere erholder enhver k pstad ved hvert halvårs utgang av statskassen 35 hundredeler av den utredede lærerlønn.

Statskassens bidrag til l rerl nnen forhøies for kommuner hvis bæreevne er ringe, inntil 50 p t. av den utredede grunnlønn innen de for denne ovenfor fastsatte grenser.

Vedkommende regjeringsdepartement avgjør hvilke kommuner er berettiget til forhøiet statsbidrag, og hvor stort dette for hver enkelt kommune skal være.

Ved avgjørelsen av statsbidragets størrelse for hver enkelt kommune kan der også tas hensyn til kommunens offervillighet i det hele like overfor sin folkeskole.

Til lærernes vikarkasse ydes ved hvert års utgang et bidrag av $\frac{2}{10}$ av vikarkassens utgifter.

Statskassen utrer $\frac{1}{4}$ av kommunens lønnsutgifter til den i foregående paragraf omhandlede tannpleie.

Hvad der foruten de i nærværende paragraf omhandlede bidrag og andre inntekter som måtte være folkeskolen tillagt, utkreves til bestridelse av folkeskolens utgifter, utres av bykassen efter bevilgning av kommunestyret.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

1 aug.
Nr. 2.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 1 august 1924.

Haakon.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

H. S. Fürst.

Lov

1 aug.
Nr. 3.

om midlertidig forhøielse av betaling, som efter sportelloven tilkommer statskassen for visse forretninger m. v.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 22 juli 1924 sålydende:

I.

Kongen kan treffe bestemmelse om midlertidig forhøielse av de gebyrer som tilkommer statskassen efter lov om betaling for offentlige forretninger av 6 august 1897 § 1, 2net ledd, § 10, § 18, § 19, § 21, § 26 b, § 48, 1ste ledd og § 49.

Gebyrene efter §1, 2net ledd må ikke settes høiere enn til: hvis det påståtte beløp ikke overstiger

	kr.	100,00 kr.	5,00
overstiger 100,00 men ikke 500,00	—	500,00 »	10,00
— 500,00 — 2 000,00	—	2 000,00 »	20,00
— 2 000,00 — 5 000,00	—	5 000,00 »	30,00
— 5 000,00 — 10 000,00	—	10 000,00 »	40,00
— 10 000,00 — 20 000,00	—	20 000,00 »	50,00
— 20 000,00 — 30 000,00	—	30 000,00 »	60,00
— 30 000,00 — 40 000,00	—	40 000,00 »	70,00
— 40 000,00 — 50 000,00	—	50 000,00 »	80,00
— 50 000,00 — 60 000,00	—	60 000,00 »	90,00
— 60 000,00 —	—	»	100,00

Gebyret efter § 18 kan kun forhøies for saker, som angår inn-
tale av pengekrav alene eller alternativt med annen påstand og
hvor påstanden overstiger kr. 5 000,00.

1 aug. Gebyret må ikke settes høiere enn til:

Nr. 3. hvis det påståtte beløp

overstiger	5 000,00	men ikke	10 000,00	kr. 50,00
—	10 000,00	—	20 000,00	» 60,00
—	20 000,00	—	30 000,00	» 70,00
—	30 000,00	—	40 000,00	» 80,00
—	40 000,00	—	50 000,00	» 90,00
—	50 000,00	—	60 000,00	» 100,00
—	60 000,00	—		» 110,00

Gebyret efter § 21 kan kun forhøies for saker, som angår inn-
tale av pengekrav alene eller alternativt med annen påstand og hvor
påstanden overstiger kr. 5 000,00.

Gebyret må ikke settes høiere enn til:

hvis det påståtte beløp

overstiger	5 000,00	men ikke	10 000,00	kr. 80,00
—	10 000,00	—	20 000,00	» 100,00
—	20 000,00	—	30 000,00	» 120,00
—	30 000,00	—	40 000,00	» 140,00
—	40 000,00	—	50 000,00	» 160,00
—	50 000,00	—	60 000,00	» 180,00
—	60 000,00	—		» 200,00

Gebyrerne efter §§ 10 og 19 må ikke forhøies med mer enn
200 pct.

Gebyret efter § 26 b må ikke settes høiere enn til 1 pct. bereg-
net av hele boets masse uten fradrag for gjeld. Gebyret efter § 48,
1ste ledd, må ikke settes høiere enn til kr. 5,00.

Gebyret efter § 49 for tinglysning kan kun forhøies for doku-
ment med større sum eller verdi enn kr. 15 000,00 og må ikke settes
høiere enn til kr. 2,00 for hvert overskytende kr. 3 000,00 eller del
derav.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 1 august 1924.

Haakon.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

H. S. Fürst.

Lov

1 aug.
Nr. 4.

om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og ol.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 juli 1924 sålydende:

Kapitel 1.

Om innførsel og omsetning av brennevin.

§ 1. Med de i denne lov nevnte undtagelser er innførsel, sending, kjøp og salg eller overdragelse på hvilken som helst måte mot vederlag, av brennevin, forbudt.

§ 2. Til medisinsk, teknisk eller videnskapelig bruk kan brennevin sendes, selges og kjøpes overensstemmende med hvad derom bestemmes ved lov eller i forskrifter som utfærdiges av Kongen.

Innførsel til ovennevnte bruk kan bare foretas av staten, eller av den eller dem som hertil får bevilling av Kongen, eller den han bemyndiger og på vilkår som i bevillingen bestemmes.

Blir innførsel og omsetning overtatt av staten, skal av netto-utbyttet 20 pct. tilfalle det fond til bekjempelse av drikkeondet, som Stortinget oprettet ved beslutning av 17 juni 1913. De øvrige 80 pct. tilfaller inntil videre det fond for uførhets- og alderstrygd som Stortinget oprettet ved beslutning av 5 august 1897.

Blir innførsel og omsetning overlatt til et selskap, må utbyttet til selskapets medlemmer ikke overstige 7 pct. av den innskutte kapital. Resten av nettoutbyttet tilfaller de fond som er nevnt i foregående ledd med de der nevnte andeler. Blir selskapet oprettet som aktieselskap, kan aktielovens regler om valg av tillitsmenn og tjenestemenn og fastsettelse av godtgjørelse for disse med Kongens godkjenning fravikes ved bestemmelse i selskapets vedtekter.

For enkelte budgетterminer kan Kongen med Stortingets samtykke bestemme at nettoutbyttet, henholdsvis resten av nettoutbyttet, helt eller delvis skal tilfalle statskassen. Den del som ikke måtte tilfalle statskassen fordeles mellom de forannevnte fond med de i tredje ledd fastsatte andeler.

§ 3. Utførsel og gjennomførsel fra og til utlandet av brennevin kan bare finne sted efter forskrifter gitt av Kongen.

§ 4. Hvis utøvelsen av den i lov av 13 juli 1917 omhandlede rettighet («Borregårdsretten») i medhold av nevnte lovs § 2 blir gjenoptatt, skal der for denne rettighet betales en årlig avgift, som fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement, efter at erklæ-

1 aug. ring er innhentet fra formannskapet i Sarpsborg. Avgiften skal
 Nr. 4. fastsettes innen 15 oktober for det følgende år og blir å betale i to
 terminer innen hvert års 15 januar og 15 juli, hver gang med det
 halve beløp. Hvis ikke avgiften er betalt i rette tid, tapes rettigheten,
 men vedkommende er like fullt pliktig til å betale den for den
 løpende termin skyldige avgift. Denne blir i tilfelle av manglende
 betaling å inndrive ved utpantning. Avgiften tilfaller de fond som
 er nevnt i § 2 med de der fastsatte andeler.

Kapitel 2.

Om innførsel og omsetning av vin, fruktvin, mjød og øl.

§ 5. Kongen kan bestemme, at vin, fruktvin og mjød samt øl
 av nærmere fastsatt alkoholstyrke ikke må innføres fra utlandet
 av andre enn staten eller av selskap som Kongen gir rett til det,
 på de vilkår han setter.

Blir innførsel helt eller delvis forbeholdt staten, kan denne
 også efter Kongens nærmere bestemmelse helt eller delvis overta
 omsetningen. I så fall skal nettoutbyttet tilfalle de fond som er
 nevnt i § 2 med de der fastsatte andeler.

Blir innførsel helt eller delvis forbeholdt et selskap, kan dette
 også efter Kongens nærmere bestemmelse helt eller delvis gis rett
 til omsetning. Forøvrig kommer bestemmelsene i § 2, næst siste
 ledd, til anvendelse.

§ 6. Frasett salg efter §§ 7, 10 og 11 kan salg av vin, frukt-
 vin, mjød og øl bare drives av den som får bevilling til det.

Bevilling til salg kan gjelde alle eller flere eller en enkelt av
 de drikkevarer som er omhandlet i dette kapitel.

Bevillingen kan gjelde bare øl som ikke inneholder over 2,50
 volumprosent alkohol eller bare øl som ikke inneholder over den
 volumprosent alkohol Kongen bestemmer.

Inntil Kongen anderledes bestemmer, må der i en kommune
 ikke gis bevilling til salg av fruktvin eller mjød eller øl over den
 volumprosent alkohol Kongen bestemmer, medmindre der i samme
 kommune også gis bevilling til salg av vin. Departementet kan
 treffe ytterligere bestemmelser herom til oppfyllelse av traktatmes-
 sine forpliktelser overfor fremmede land.

Bevilling kan for inntil 6 år ad gangen gis enten til staten
 eller til selskap som har rett til omsetning efter § 5, eller til sam-
 lag. Bevillingen omfatter også rett til sending utenfor kommunen.

Samtidig med bevillingen bestemmer bystyret antallet av salgs-
 og skjenkesteder. Valget av bestyrer for hvert salgs- og skjenke-
 sted og disse steders beliggenhet i kommunen skal godkjennes av
 formannskapet.

§ 7. Blir der for nogen av de drikkevarer som er omhandlet i dette kapitel, ikke gitt nogen bevilling i medhold av § 6 kan Kongen gi sådan bevilling til staten eller til selskap som har rett til omsetning efter § 5. Bevillingen gjelder for nærmere fastsatt tid og utøves i den by Kongen bestemmer. Den omfatter også rett til sending utenfor byen.

1 aug.
Nr 4.

§ 8. Bevilling til salg av øl med sådan alkoholstyrke som Kongen bestemmer, kan også gis til myndig mann eller kvinne, som kan antas ikke å ville misbruke salgsretten. Bevilling kan gis særskilt til salg av øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol.

Bevillingen må ikke utøves samtidig på flere steder innen kommunen. Det skal bestemmes i bevillingen:

- a) enten at den skal opphøre 31 desember i løpet av et tidsrum av høist tre år fra rettens begynnelsesdag;
- b) eller at den bare kan utøves en bestemt del av året, f. eks. i turisttiden eller i badesesongen;
- c) eller at den bare kan utøves ved en enkelt bestemt leilighet.

§ 9. Salgsbevilling gis på landet av herredsstyret, i by av bystyret eller — efter dettes bemyndigelse — av formannskapet. For bevilling er gitt, skal der være esket erklæring fra politiet.

§ 10. Kongen kan bestemme, at ølbryggerier ikke her i landet kan selge øl med sådan alkoholstyrke som Kongen bestemmer, til andre enn staten eller til selskap som har rett til omsetning efter § 5 eller til samlag.

Løvrig kan ølbryggeri selge øl til annet bryggeri, til dem som har rett til å selge eller skjenke øl og til forbrukere umiddelbart fra bryggeriet. Øl kan på sedvanlig måte bringes om fra bryggeri til kjøperens bopel eller til salgs- eller skjenkested, dog ikke på søn- og helligdager og, for landets vedkommende, heller ikke efter kl. 5 eftermiddag for disse dager. Salg av øl under ombringelsen er forbudt.

Herredsstyret kan med to tredjedels flertall forby salg under et visst kvantum av øl som inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, umiddelbart fra bryggeri. Det kan også — likeledes med to tredjedels flertall — forby all ombringelse av øl i herredet.

Om bryggerienes salg til utførsel gjelder bestemmelsene i handelslovgivningen.

§ 11. Tilvirkere av fruktvin og mjød kan ikke her i landet selge sine varer til andre enn staten eller selskap, som har rett til omsetning efter § 5 eller samlag. Om salg til utførsel gjelder bestemmelsene i handelslovgivningen.

§ 12. Den som vil skjenke vin, fruktvin, mjød eller øl, må ha bevilling.

Dog kan enhver som gjør sig en næring av å drive herberge

1 aug. (hotell, pensjonat, losjihus o. lign.) eller bevertning med mat og
Nr. 4. drikke, uten bevilling skjenke øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol.

§ 13. Skjenkebevilling kan gjelde alle eller flere eller en enkelt av de drikkevarer som er omhandlet i dette kapitel.

Bevillingen kan gjelde bare øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol eller bare øl som ikke inneholder over den volumprosent alkohol Kongen bestemmer.

Inntil Kongen anderledes bestemmer, må der i en kommune ikke gis bevilling til skjenking av fruktvin eller mjød eller øl over den volumprosent alkohol Kongen bestemmer, medmindre der i samme kommune også gis bevilling til skjenking av vin. Departementet kan treffe ytterligere bestemmelser herom til oppfyllelse av traktatmessige forpliktelser overfor fremmede land.

Bevillingen kan enten være almindelig eller lyde på innskrenket rett således at skjenking bare må skje til reisende, til spise-gjester eller til medlemmer av sluttet selskap i dettes lokale.

§ 14. Til skjenkebevilling kan knyttes som vilkår:

- a) at en almindelig eller innskrenket skjenkerett bare må utøves i visse lokaler eller i visse strøk av kommunen;
- b) at en almindelig skjenkerett på landet ikke må utøves under kirketjeneste, offentlig valg, ting eller løsøreauksjon innen 1 km. fra forretningsstedet i tidsrummet fra to timer før forretningen er begynt til to timer efter den er ferdig;
- c) at varieté- eller lignende prestasjoner ikke må finne sted i bevertningslokale eller visse deler av eller tilliggelser til det.

§ 15. Skjenkebevilling kan for inntil 6 år ad gangen gis til samlag. Kommunestyret kan bestemme, at almindelig skjenkerett — frasett skjenking av øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol — ikke samtidig må gis til nogen annen innen kommunen.

Hier kommunestyret ikke truffet bestemmelse som nevnt i forrige ledd, kan skjenkebevilling også gis til myndig mann eller kvinne som kan antas ikke å ville misbruke skjenkeretten. Bestemmelsene i § 8, annet ledd, finner tilsvarende anvendelse.

§ 16. Skjenkebevilling gis på landet av herredsstyret.

I byene er det bystyret eller formannskapet efter bystyrets bemyndigelse som gir bevilling. Er det overlatt til formannskapet, bestemmer bystyret årlig det tall, som det finner at de almindelige skjenkeretter — frasett skjenking av øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol — blir innskrenket til i det følgende år. Slik bestemmelse er dog ikke til hinder for, at der blir gitt bevilling utenfor tallet, når bystyret eller efter dettes bemyndigelse formannskapet finner, at der er særlige grunner for det.

Før bevilling blir gitt, skal der være esket erklæring fra politiet. 1 aug. Nr. 4.

§ 17. 1. Departementet kan på nærmere fastsatte vilkår gi restauratører på passasjerskib bevilling til ombord i skibet å skjenke til passasjerene og, med førerens samtykke, til mannskapet og andre som stadig følger med skibet. Før tillatelsen blir gitt, skal departementet eske erklæring fra politiet og vedkommende kommunale myndigheter i den utstrekning som departementet i hvert tilfelle finner nødvendig.

2. Departementet kan gi Hovedstyret for Statsbanene bevilling til — i forbindelse med bevertning med mat og drikke — å skjenke til de reisende i særskilte spisevogner på lengre ruter. Om skjenkingen gir Hovedstyret nærmere forskrifter som godkjennes av departementet.

3. Bevilling efter nr. 1 og 2 kan ha det innhold som er nevnt i § 13, første og annet ledd.

4. For bevilling efter nr. 1 og 2 betales efter departementets skjønn en årlig avgift. Den tilfaller de fond som er omhandlet i § 2 med de der nevnte andeler.

§ 18. Samlag må ikke begynne sin virksomhet før det har vedtatt vedtekter, som er stadfestet av Kongen. Før stadfestelsen skal der være gitt bystyret anledning til å uttale sig.

Formannen i samlagets styre opnevnes av fylkesmannen. Av de andre medlemmer velges halvparten av bystyret og halvparten av samlaget. Formannen og de kommunevalgte medlemmer behøver ikke å være aktieeiere i samlaget. Deres valg gjelder for to år ad gangen.

Samlagets regnskaper føres efter skjemaer som utferdiges av departementet, og revideres hvert år av to revisorer, hvorav en velges av bystyret og en av fylkesmannen. Revisorenes godtgjørelse bestemmes av fylkesmannen efter innhentet erklæring fra samlaget og utres av dette. De nærmere bestemmelser om tiden for regnskapenes avleggelse og deres revisjon m. v. fastsettes av departementet som også deciderer regnskapene.

Angående utbyttet av samlagets virksomhet gjelder bestemmelsene i § 2, siste ledd.

Samlaget kan ha medlemmer som efter sin borgerlige stilling ikke kan få salgs- eller skjenkebevilling i eget navn.

§ 19. Kommunestyret kan fastsette innskrenkninger i tiden for salg av de drikkevarer som omhandles i dette kapitel. I den tid salg er forbudt, må varen heller ikke leveres eller sendes ut fra salgssted eller lager selv om salget er foregått i lovlig tid.

Tidsinnskrenking som nevnt i forrige ledds første punktum, kan kommunestyret også sette for utøvelsen av almindelig skjenkerett.

1 aug.
Nr. 4.

Herredsstyret kan bemyndige lensmannen til for enkelt leilighet å tillate skjenking og til, likeledes for enkelt leilighet, å gjøre særlige undtagelser fra tidsinnskrenkinger som er satt i henhold til denne paragrafs annet ledd.

Bystyret kan gi politimesteren almindelig bemyndigelse til for enkelt leilighet å tillate at en skjenkerett blir utøvet på et annet sted eller et annet lokale enn fastsatt efter § 14, a og til, likeledes for enkelt leilighet, å gjøre særlige undtagelser fra tidsinnskrenkinger som er satt i henhold til denne paragrafs annet ledd.

§ 20. På landet ved eller i nærheten av militære øvelsesplasser, innen en avstand av 1 km. fra disse, må salg eller skjenking av de drikkevarer som omhandles i dette kapitel, ikke finne sted mens øvelsene foregår, uten de militære myndigheter samtykker i det og efter regler som disse myndigheter gir med bifall av departementet.

§ 21. 1. For rettigheter til salg efter § 8 skal der betales en avgift som fastsettes av kommunestyret før 1 november forut for det kalenderår avgiften gjelder.

2. Avgiften skal være ens for alle rettigheter i kommunen. Den skal ikke være under kr. 100 og ikke over kr. 200 pr. år (eller del av et år). For rettigheter utelukkende til salg av øl, som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, skal der ikke betales nogen avgift.

3. Avgiften må være betalt, før rettigheten kan utøves.

4. Kommunestyret eller efter dettes bemyndigelse formannskapet kan helt eller delvis ettergi avgiften, når det måtte falle særdeles trykkende å utre den.

5. Avgiften tilfaller de fond som er nevnt i § 2 med de der nevnte andeler.

§ 22. 1. For rettigheter til skjenking efter § 15 annet ledd, har § 21 nr. 1 og 3—5 tilsvarende anvendelse.

2. Avgiften skal ikke være under kr. 300 på landet og kr. 600 i by og ikke over kr. 1 500 på landet og kr. 3 000 i by for et helt år. Disse grenser kan nedsettes eller forhøies av kommunestyret med samtykke av Kongen eller den han bemyndiger. Avgiften fastsettes skjønnsmessig av kommunestyret under hensyn til den inntekt rettigheten kan antas å gi innehaveren.

Kapitel 3.

Almindelige Bestemmelser.

§ 23. I denne lov forstås:

ved fruktvin en drikk, som er tilvirket av frukt-, bær- eller plantesaft gjennom alkoholgjæring — uten tilsetning av tilvirket alkohol — og som ikke inneholder over 21 volumprosent alkohol;

ved vin en drikk, som er tilvirket av druesaft gjennom alkoholgjøring, og som ikke inneholder over 21 volumprosent alkohol; 1 aug. Nr. 4.

ved brennevin tilvirket alkohol ublandet eller i blanding. Som brennevin regnes dog ikke væsker, som ved denaturering eller av andre grunner er uhensiktsmessig som berusingsmiddel og heller ikke væsker, hvortil der bare er tilsatt den mengde alkohol som er nødvendig for oppløsning eller holdbarhet. Vin, fruktvin og mjød av større alkoholstyrke enn 21 volumprosent regnes som brennevin. Kongen eller den han bemyndiger, avgjør, om en væske etter foranstående skal anses som brennevin.

§ 24. Kongen eller den han bemyndiger gir forskrifter:

- a) om innførsel av prøver på de drikkevarer som omhandles i denne lov;
- b) om forbrukeres adgang til gjennom dem som har rett til innførsel å få innkjøpt vin av bestemte merker.

§ 25. Når Kongen finner det påkrevd på grunn av særlige forhold som krig, indre uroligheter, store arbeidsstansninger, forholdene ved større industrielle bedrifter eller anleggsarbeider, stor tilstrømning av folk til visse tider av året, faretruende utbredelse av smittsomme sykdommer, dyrtid, store ildsvåder eller annen stor ulykke, kan han midlertidig innskrenke eller forby salg eller skjenking eller både salg og skjenking av alle eller enkelte av de drikkevarer, som er nevnt i kap. 2.

Likeså kan Kongen helt eller delvis forby innførsel til riket eller forsendelse innen riket eller både innførsel og forsendelse av drikkevarer som der gjelder innskrenking eller forbud om.

Innskrenking eller forbud som foran nevnt kan gjelde en enkelt kommune eller deler av den, større landsdeler eller det hele rike.

Kongen eller den han bemyndiger, kan gi de forskrifter, som trenges for å gjennomføre bestemmelsene i de foregående ledd.

§ 26. Som skjenking regnes det, når den som selger nogen av de drikkevarer som omhandles i denne lov, tillater at noget av det solgte blir fortært på stedet. Det samme gjelder, når han vet om, at det fortæres i deler av hans hus, som han har rådighet over, eller på andre steder i hans besiddelse eller på husets nærmeste tiliggelser.

Bestyrer av salgssted eller skjenkested for selskap eller samlag har i forhold til det offentlige samme ansvar som den, som i eget navn har fått rett til salg eller skjenking.

§ 27. Kommunale salgs- og skjenkebevillinger utstedes på landet av ordføreren og i byene av ordføreren eller av den tjenestemann som formannskapet bestemmer. Departementet fastsetter formular for bevillingene.

§ 28. Der skal sendes melding til stedets politi om enhver rett

1 aug. til salg eller skjenking med opplysning om de vilkår som er knyttet
Nr. 4. til den.

§ 29. Beslutninger, som fattes av herredsstyre eller bystyre i henhold til denne lovs § 10, tredje ledd, § 15, første ledds tredje punktum og § 19, første og annet ledd, blir å bekjentgjøre innen utgangen av oktober på den måte, som herreds- eller bystyret bestemmer. De trer i kraft fra næste års begynnelse.

Samme regel gjelder når slike beslutninger omgjøres.

§ 30. Når en salgs- eller skjenkevirksomhet er ophørt ifølge lov av 7 juni 1917, uten at utøveren er blitt tilkjent erstatning, kan Kongen i tilfelle hvor billighet taler for det, tilstå ham eller hans enke et vederlag av statskassen med en sum en gang for alle eller med et årlig beløp.

Kapitel 4.

Om straff og påtale m. v.

§ 31. Ved rusdrikk forstås i dette kapitel brennevin, vin, fruktvin, mjød samt øl som inneholder over 2,50 volumprosent alkohol.

§ 32. De i dette kapitel omhandlede overtredelser anses som forseelser uansett straffens størrelse.

Overtredelsene er straffbare også om de er begått av uakt-somhet.

§ 33. Forsøk på de i dette kapitel behandlede overtredelser straffes som fullbyrdet overtredelse.

§ 34. Sending omfatter i denne lov overføring fra et sted innen landet til et annet.

§ 35. Den, som ved utførsel, innførsel, sending, utlevering, overdragelse mot vederlag eller erhvervelse mot vederlag av rusdrikk eller øl der ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, overtrer nogen av denne lovs bestemmelser eller nogen i medhold av loven utferdiget bevilling eller forskrift, eller som medvirker hertil, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge disse straffer.

Gjelder overtredelsen brennevin, er straffen bøter inntil kr. 50 000 eller fengsel inntil 6 måneder eller begge disse straffer.

Sending av brennevin som godtgjøres å være lovlig erhvervet, er ikke straffbar, medmindre sendingen er i strid med, hvad der-om bestemmes ved lov eller av Kongen utferdiget forskrift (jfr. § 2, første ledd).

§ 36. Som i § 35 nevnt straffes:

a) Fører av fartoi på 120 registertonn netto eller derunder, som er eller har vært innenfor den almindelige territorialgrense med mer brennevin enn til rimelig bruk ombord, medmindre

det godtgjøres at fartøiet gikk i lovlig fart og av tvingende grunner var kommet innenfor territorialgrensen. 1 aug. Nr. 4.

- b) Fører av fartøi på over 120 registrertonn netto som er eller har vært innenfor den almindelige territorialgrense med mer brennevin enn til rimelig bruk ombord, når det antas at brennevinet av føreren eller nogen annen aktedes ulovlig innført eller utlosset.

§ 37. Fører av fartøi eller annet befordringsmiddel, i hvilket finnes rusdrikk, som formodes å ha vært eller å skulle være gjenstand for ulovlig innførsel eller sending, og hvis besidder ikke kjennes, straffes med bøter, medmindre føreren antas å ha vist tilbørlig aktsomhet.

§ 38. Som i § 35 nevnt, straffes den, som fra fartøi innenfor den ytterste tollgrense, uten tollvesenets samtykke utlosser rusdrikk, eller som medvirker hertil.

§ 39. Med bøter straffes eier eller besidder av rusdrikk, som finnes ombord i fartøi således anbragt, at den antas å ha vært eller skulle være gjenstand for ulovlig innførsel eller sending.

§ 40.

- a) Som i § 35 nevnt straffes den, som på vegne av selskap eller sammenslutning, der tilvirker eller omsetter rusdrikk, utdeler eller fordeler sådan drikk som andel, utbytte eller gave, eller som medvirker hertil.

Dette gjelder også, om utdelingen eller fordelingen skjer ved eller i anledning av selskapets eller sammenslutningens ophør eller oppløsning.

- b) Med samme straff anses mottageren av sådan rusdrikk som nevnt i litr. a.

§ 41. Med bøter straffes den, som uten å ha rett til salg, ved eller i forbindelse med basarer eller lignende tilstelninger lar bortauksjonere eller bortlodde rusdrikk, eller som medvirker hertil.

§ 42. Som i § 35 straffes den, som i forbindelse med kjøp eller salg — fra vareboder eller almindelige salgssteder eller under de almindelige fiskerier eller ved besøk hos fjellfinnene i deres byer, telter eller ved deres buskap — skjenker eller på annen måte overdrar rusdrikk, selv om det skjer uten godtgjørelse.

Det samme gjelder sådan skjenking eller utdeling ved kirke eller forsamlingshus, på tinge, ved valg, ved auksjon eller annen offentlig forsamling.

§ 43. Den, som mot betaling beverter med mat eller drikke eller holder keglebane eller biljard, eller som befatter sig med annet sådant erhverv, straffes som i § 35 nevnt, såfremt han uten å ha lovlig adgang dertil skjenker nogen gjest rusdrikk, selv om det skjer uten godtgjørelse.

§ 44. Den, som driver skjenking av rusdrikk eller øl der ikke

1 aug. inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, som næringsvei straffes
 Nr. 4. med bøter såfremt han:

- a. tillater nogen bruk av bevertningsstedet eller tilliggelser, som medfører støy eller annen ulempe for husets øvrige beboere eller omboende, eller
- b. mot politiets forbud lar spill med kort, terninger eller lignende foregå i bevertningsstedet eller tilliggelser.

§ 45. Med bøter straffes den, som lar løse og ledige personer samles i hans hus og der fortære rusdrikk, som de har medbragt eller skaffet sig.

§ 46. Med bøter straffes den, som på bevertningssted med tilliggelser — herunder innbefattet klubblokaler, dampskibs- og jernbanerestorasjoner samt restaurasjonsvogner — hvor der bevertes med mat eller drikke, fortærer eller overlater andre til fortæring sådan rusdrikk, som bevertningens innehaver på grunn av fastsatt tidsinnskrenking, forbud, eller manglende bevilling ikke har rett til å skjenke.

Med samme straff anses verten og hans folk, når de lar sådan fortæring foregå.

§ 47. Fortæres rusdrikk i forening eller sammenslutning, hvor sådan rusdrikk ikke lovlig kan selges eller skjenkes, og har videre foreningen eller nogen av dens medlemmer eller nogen som er i dens tjeneste, foranlediget eller sørget for, at rusdrikken blir tilveiebragt eller opbevart for medlemmene, blir foreningens styremedlemmer og den som har stilt husrom til rådighet for foreningen, samt den, som forestår tilveiebringelsen, opbevaringen eller utleveringen av varen, eller som medvirker dertil, å straffe som i § 35 nevnt.

§ 48. Har den, som straffes for nogen i denne lov omhandlet overtredelse tidligere vært straffet efter denne lov eller efter lov av 17 mai 1904 med forandringer og tillegg, er straffen bøter inntil kr. 50 000 eller fengsel inntil 2 år eller begge disse straffer.

§ 49. Med straff efter denne lov kan som tilleggsstraff forbindes tap for kortere eller lengere tid av retten til å være fører av fartøi og annet befordringsmiddel eller til å være styrmann eller maskinist.

§ 50.

- a. Med straff efter denne lov kan som tilleggsstraff forbindes tap for kortere eller lengere tid av rett til salg eller skjenking.
- b. Sådan rett tapes ved idømmelse av fengsel for en av de forbrytelser, som omhandles i 15, 17, 18, 24, 25, 26, 27 og 31 kapitel i den almindelige borgerlige straffelov.

§ 51. Hvis den, som dømmes efter denne lov til fengselsstraff, antas helt eller delvis å skaffe sig midlene til sin livsførsel ved sådanne overtredelser, kan retten efter påstand fra påtalemyndig-

heten bemyndige denne til å hensette domfelte i tvangsarbeidshus. I dette kan domfelte beholdes inntil 18 måneder, men inntil 3 år, såfremt han tidligere har vært i tvangsarbeidshus i henhold til denne lov eller loven av 31 mai 1900 (jfr. lov av 9 mars 1918) om løsgjengeri, betleri og drukkenskap.

1 aug.
Nr. 4.

Personer under 18 år kan ikke anbringes i tvangsarbeidshus.

Blir domfelte hensatt i tvangsarbeidshus, kan fullbyrdelsen av den idømte straff helt eller delvis falle bort. Gjelder dommen til- like en annen straffbar handling, kommer denne bestemmelse til an- vendelse på den del av den idømte fengselsstraff, som ifølge dom- men faller på overtredelsen efter denne lov.

Når særlige omstendigheter taler for å stille domfelte på prøve, kan påtalemyndigheten vente med å fatte beslutning om henset- telse i tvangsarbeidshus inntil 1 år, efter at dommen er blitt ende- lig eller efter at domfelte er løslatt fra en samtidig eller tidligere idømt fengselsstraff.

Adgangen til å sette en domfelt i tvangsarbeidshus faller bort ved foreldelse efter 3 års forløp. Bestemmelsene i den almindelige borgerlige straffelovs § 72 siste ledd og § 73 får tilsvarende anven- delse.

§ 52.

- a) Rusdrikk med tilhørende emballasje, som eies av den, som har overtrådt denne lov eller nogen med hjemmel av loven utfier- diget bevilling eller forskrift, kan inndras. Det samme gjel- der rusdrikk med tilhørende emballasje som finnes hos sådan overtredere, selv om rusdrikken eies av nogen annen.

Inndragning skal foretas, når rusdrikken antas å ha vært gjenstand for nogen sådan overtredelse.

Foranstående bestemmelser gjelder også øl der ikke inne- holder over 2,50 volumprosent alkohol.

- b) Fartøi på ikke over 10 registertonn netto og annet befordrings- middel, som er benyttet ved overtredelsen av denne lov eller nogen med hjemmel av loven utferdiget forskrift, kan, forså- vidt overtredelsen gjelder brennevin, inndras, selv om overtre- delsen ikke er begått av eieren.

Det samme gjelder fartøi på over 10 registerton netto, når det antas at hovedhensikten har vært sådan benyttelse, og at eieren har forstått eller burde ha forstått dette.

- c) Andre ting, heri innbefattet våben og utstyr av enhver art, som antas brukt som eller bestemt til hjelpemiddel ved over- tredelse av denne lov eller nogen med hjemmel av loven utfier- diget forskrift, kan, forsåvidt overtredelsen gjelder brennevin, inndras uansett hvem der eier tingen.
- d) Inndragning med hjemmel av foranstående bestemmelser kan

1 aug.
Nr. 4.

foretas, selv om straffansvar ikke kan gjøres eller ikke gjøres gjeldende.

- e) Vil inndragning av fartøi eller annet befordringsmiddel ramme uforholdsmessig hårdt, kan inndragningen begrenses til en del av verdien.

Fartøiet eller befordringsmidlet kan i dette tilfelle tilbakeholdes, til inndragningsbeløpet er betalt.

- f) Pant og annen heftelse i fartøi og annet befordringsmiddel stiftet etter at forfølgning er innledet eller etter at anholdelse etter toll-loven er foretatt, faller bort ved inndragning.

Det samme gjelder pant og annen heftelse, stiftet før de nevnte forføininger, når rettighetshaveren antas å ha eller burde ha forstått, at fartøiet eller befordringsmidlet vilde bli eller blev benyttet ved overtredelse av denne lov eller nogen med hjemmel av loven utferdiget forskrift.

- g) Er der ikke anledning til inndragning av vedkommende fartøi eller gjenstand, kan verdien helt eller delvis inndras hos den, som har begått overtredelsen.

- h) Inndragning i medhold av denne lov er ikke straff.

§ 53. Rusdrikk og øl der ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, som antas å ha vært gjenstand for overtredelse av denne lov eller nogen med hjemmel av loven utferdiget bevilling eller forskrift, og hvis eier eller besidder ikke kjennes, tilfaller statskassen, såfremt eier eller besidder ikke har meldt sig innen 14 dager, efter at varen kom i det offentliges besiddelse.

§ 54. Straffeprosesslovens § 228, jfr. § 240, har uten hensyn til straffens størrelse anvendelse, når det gjelder overtredelse av denne lov.

§ 55. Det i § 49 omhandlede rettstap kan uansett bestemmelsen i straffeprosesslovens § 287 gjøres til gjenstand for forelegg forsåvidt angår fører av annet befordringsmiddel enn fartøi. Sådant forelegg kan finne sted, selv om hovedstraff ikke forelegges.

§ 56. Vil påtalemyndigheten i sak efter denne lov påstå fengselsstraff over 3 måneder eller innsettelse i tvangsarbeidshus, skal offentlig forsvarer beskikkes i det tilfelle, da straffeprosesslovens §§ 100—102 påbyr dette for saker angående forbrytelser.

§ 57. Krav på inndragning efter denne lov kan gjøres gjeldende like overfor den, som har begått overtredelsen, selv om han ikke er gjenstandens eier. Møter eieren eller annen rettighetshaver under inndragnings- eller straffesaken og godtgjør sin rett, tilkommer også han fra dette tidspunkt partsrettigheter. Opholder han sig i utlandet må han dog, for å kunne utøve partsrettigheter, for påtalemyndigheten opgi en i den rettskrets hvor hovedforhandlingen har foregått eller foregår bosittende person, som er villig

til på hans vegne å motta forkynnelser, tilkjennegevelser og meddelelser. Sådant forføining truffet like overfor denne person har samme rettsvirkning som om den var truffet like overfor parten personlig. Varsel gis som bestemt i straffeprosessloven for innen rettskretsen boende.

1 aug.
Nr. 4.

§ 58. Til fornøyet behandling ved lagmannsrett efter tiltaltes begjæring kreves samtykke av høiesteretts kjæremålsutvalg i alle saker efter denne lov.

§ 59. Vedkommende regjeringsdepartement bestemmer hvorledes der skal forholdes med gjenstander og verdier, som inndras, og med rusdrikk og øl, som omhandles i § 53.

Efter forslag av politimester eller tollinspektør kan departementet tilstå politi- eller tolltjenestemenn eller andre, som har tatt virksom del i saken og har utvist særlig iver og dyktighet, en belønning, som utres av det for anledningen vunne utbytte av inndratt vare, eller av vare som omhandles i § 53.

§ 60. Tollvesenets tjenestemenn skal straks melde til politiet tilfelle av ulovlig innførsel av rusdrikk eller dermed sammenhengende sending samt av de i §§ 36, 37, 38 og 39 omhandlede overtredelser.

Er nogen i denne lov omhandlet overtredelse tillike straffbar efter toll-lovgivningen, forfølges den alene som overtredelse av førstnevnte lov. Påtalemyndigheten skal i sådant tilfelle underrette Tolldepartementet om forfølgningen og dens utfall.

Har nogen overtrådt ikke alene denne lov, men også begått nogen overtredelse, som alene er straffbar efter toll-lovgivningen, forfølges denne overtredelse i forbindelse med førstnevnte (straffeprosesslovens § 133), såfremt ikke Tolldepartementet ønsker å behandle den efter toll-lovgivningen.

Finner påtalemyndigheten i noget tilfelle, som er nevnt i annet eller tredje ledd, ikke å kunne eller burde innlede eller fortsette forfølgning, skal den herom straks underrette Tolldepartementet, som da kan bringe toll-lovgivningen i anvendelse, forsåvidt dertil måtte være anledning.

Kongen gir nærmere forskrifter om det i denne paragraf omhandlede forhold mellem påtalemyndigheten og tollmyndighetene.

Kapitel 5.

Ikrafttredelse.

§ 61. Denne lov trer i kraft 1 oktober 1924. For enkelte av lovens bestemmelser kan Kongen fastsette en senere ikrafttredelse.

Fra 1 oktober 1924 opheves lov av 17 mai 1904 om salg og skjenking av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød med følgende tilleggslover:

- 1 aug. Lov nr. 8 av 19 juli 1912.
 Nr. 4. Lov nr. 12 av 25 juli 1913.
 Lov nr. 2 av 30 juli 1915.
 Lov nr. 1 av 25 mai 1917.
 Lov av 7 juni 1917.
 Lov nr. 2 av 2 august 1918.
 Lov nr. 1 av 23 juli 1919.
 Lov nr. 2 av 23 juli 1919.
 Lov nr. 1 av 15 desember 1920.
 Lov nr. 2 av 16 september 1921.
 Lov nr. 3 av 16 september 1921.
 Lov nr. 9 av 7 juli 1922.
 Lov nr. 3 av 23 mars 1923.

For enkelte av foran nevnte lovbestemmelser kan Kongen fastsette en senere ophevelse.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 1 august 1924.

Haakon.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

H S. Fürst.

1 aug.

Kongelig resolusjon

av 1 august.

I henhold til lov av 1 august 1924 forhøies de gebyrersom tilkommer statskassen efter lov om betaling for offentlige forretninger av 6 august 1897 § 1, 2net ledd, § 10, § 18, § 19, § 21, § 26 b, § 48, 1ste ledd og § 49 fra 1 september 1924 og inntil videre således:

Gebyrene efter § 1, 2net ledd fastsettes til:
 hvis det påståtte beløp ikke overstiger

	kr.	100,00	kr.	5,00
overstiger	100,00	men ikke	500,00	» 10,00
—	500,00	—	2 000,00	» 20,00
—	2 000,00	—	5 000,00	» 30,00
—	5 000,00	—	10 000,00	» 40,00
—	10 000,00	—	20 000,00	» 50,00
—	20 000,00	—	30 000,00	» 60,00
—	30 000,00	—	40 000,00	» 70,00
—	40 000,00	—	50 000,00	» 80,00
—	50 000,00	—	60 000,00	» 90,00
—	60 000,00	—		» 100,00

Gebyret efter § 10 forhøies med 200 prosent.

1 aug.

Gebyret efter § 18 forhøies for saker, som angår inntale av pengekrav alene eller alternativt med annen påstand og hvor påstanden overstiger kr. 5 000,00, og fastsettes til:
hvis det påståtte beløp

overstiger	5 000,00	men ikke	10 000,00	kr.	50,00
—	10 000,00	—	20 000,00	»	60,00
—	20 000,00	—	30 000,00	»	70,00
—	30 000,00	—	40 000,00	»	80,00
—	40 000,00	—	50 000,00	»	90,00
—	50 000,00	—	60 000,00	»	100,00
—	60 000,00	—		»	110,00

Gebyret efter § 19 forhøies med 200 prosent.

Gebyret efter § 21 forhøies for saker, som angår inntale av pengekrav alene eller alternativt med annen påstand og hvor påstanden overstiger kr. 5 000,00, og fastsettes til:
hvis det påståtte beløp

overstiger	5 000,00	men ikke	10 000,00	kr.	80,00
—	10 000,00	—	20 000,00	»	100,00
—	20 000,00	—	30 000,00	»	120,00
—	30 000,00	—	40 000,00	»	140,00
—	40 000,00	—	50 000,00	»	160,00
—	50 000,00	—	60 000,00	»	180,00
—	60 000,00	—		»	200,00

Gebyret efter § 26 b fastsettes til 1 pct. beregnet av hele boets masse uten fradrag for gjeld.

Gebyret efter § 48, 1ste ledd, fastsettes til kr. 5,00.

Gebyret efter § 49 for tinglysning forhøies for dokument med større sum eller verdi enn kr. 15 000,00 og fastsettes til kr. 2,00 for hvert overskytende kr. 3 000,00 eller del derav.

Kongelig resolusjon

1 aug.

av 1 august.

I henhold til lov av 28 mai 1881 om politivedtekter for rikets ladesteder meddeles stadfestelse på en av Farsund bystyre den 27 mars og 30 juni 1924 vedtatt beslutning om endring av de ved kongelig resolusjon av 9 september 1902, jfr. kongelig resolusjon av 17 januar 1919 stadfestede politivedtekter for ladestedet.

Beslutningen går ut på at § 16 i de nu gjeldende politivedtek-

1 aug. ter for Farsund slås sammen med vedtektenes § 12, og at der inn-
tas en ny § 16 av følgende ordlyd:

«Bybud, vognmenn og andre som på offentlig gate tilbyr pu-
blikum sin tjeneste, må alene ha tilhold på de av politiet anviste
steder. De må ikke vise påtrengenhets.

De som av politiet (lensmannen), etterat formannskapetets ut-
talelse er innhentet, gis bevilling til å holde med drosjebil eller
annet kjøretøi på dertil anvist offentlig plass eller gate, skal her-
for erlegge en særlig avgift til bykassen av kr. 10,00; avgiften be-
tales forskuddsvis hvert halvår, første gang ved bevillingens utste-
delse. Bevillingen kan i tilfelle misbruk når som helst tilbake-
kalles.»

1 aug.

Kongelig resolusjon

av 1 august.

I henhold til § 55 i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli
1894 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på nede-
stående av Kråkerøy herredsstyre i møte den 28 mai 1924 vedtatte
takster for benyttelse av de Kråkerøy kommune
tilhørende brygger:

§ 1. For fartøier til og med 300 tonns drektighet, der lossers
eller laster ved kommunens brygger, betales en avgift pr. døgn,
regnet fra ankomsttiden, idet dog deler av et døgn alltid regnes for
et fullt døgn:

For de første 100 tonns drektighet 10 øre pr. tonn pr. døgn.

For de følgende 100 tonns drektighet 7 øre pr. tonn pr. døgn.

For de følgende 100 tonns drektighet 4 øre pr. tonn pr. døgn.

For fartøier av større drektighet betales for de første 300
tonns efter ovenstående takst og for de overskytende tonns 2 — to
— kroner pr. døgn for hvert påbegynt 100 tonns drektighet. Drek-
tigheten av umålte fartøier fastsettes av myndighetene.

Henligger et fartøi ved offentlig brygge under lastning eller
lossing i lengere tid enn de i lov om sjefarten av 20 juli 1893 § 119,
jfr. § 137, bestemte liggedager, betales for den overskytende tid
dobbelte bryggepenge, uten hensyn til årsaken til forlengelsen.

Til sådan henliggen kreves også myndighetenes tillatelse.

Søn- og helligdager medregnes ikke ved avgiftenes beregning,
medmindre lastning og lossing foregår på disse dager.

§ 2. For dampskib i elvefart eller i fast rute, der benytter
nogen av kommunens brygger, likesom bukserbåter og dampskib,
der benytter disse som stasjonsplass, fastsettes avgiften av for-
mannskapet.

For dampskib eller fartøier, der utfører lystturer eller lossen 1 aug. eller laster flyttegods, beregnes halv dagsavgift.

§ 3. Når fartøier under lastning eller lossing delvis henligger ved kommunens brygger, beregnes avgiften forholdsvis efter den plass fartøiet optar.

§ 4. For prammer, der transporterer varer eller laster eller lossen sådanne over kommunens brygger, betales for inntil 50 tonns av dødvektslasteen 8 øre pr. tonn og for de følgende 50 tonns 4 øre, alt pr. tur.

Såfremt bryggeplass optas over 3 døgn, beregnes avgiften som i § 1 bestemt.

For prammer og åpne farkoster, der laster eller lossen, og som går til eller kommer fra sted utenfor havnedistriktet, betales som i § 1 bestemt.

For prammer, der benyttes til fartøier lastende eller lossende ved kommunens brygger, beregnes avgiften som om de henlå direkte til brygge.

For prammer, der blott benyttes som «mellemligg» beregnes ingen avgift.

For benyttelse av bryggene som i denne paragraf nevnt må myndighetenes tillatelse innhentes for hver gang.

§ 5. Fartøier av ikke over 2 bruttonns drektighet, som bringer torvvarer til kommunen, er fritatt for bryggeavgift, likeledes er fartøier under 2 tonns samt robåter og småfarkoster fritatt for avgift, men er underkastet myndighetenes bestemmelse angående tid og sted for henleggelse. Vinteroplag på eller ved bryggene tilates ikke.

§ 6. Fartøier, der benytter de i kommunens brygger anbragte fortøiningsinnretninger uten å laste eller losse over bryggen, erlegger herfor den i lov av 10 juli 1894 § 47, sammenholdt med herredsstyreslutning av 28 mai 1924 bestemte avgift.

§ 7. Rutegående dampskib og bukserbåter, der på grunn av naturhindringer, såsom storm, tåke eller desslike, må henlegge til kommunens brygger, betaler ingen avgift, men må fjerne sig så hurtig, som disse hindringer er bortfalt.

Statens dampskib er for kortere tid fritatt for avgift.

§ 8. Varer, som oppløses på kommunens brygger, må uten opphold avhentes eller fjernes, medmindre myndighetene for spesielle tilfelle gir tillatelse til henliggen nogen tid.

I almindelighet må varer og gods eller andre private gjenstander ikke henligge i over 2 døgn. Sakene henligger under enhver omstendighet for eierens regning og risiko og bør om natten settes under vakt.

Mottageren plikter å sørge for, at alt avfall uopholdelig blir opfeiet og bortført.

1 aug. § 9. For varer, som således med myndighetenes tillatelse blir henliggende over 2 døgn (søn- og helligdager ikke medregnet), svares avgift pr. døgn eller del derav efter følgende tariff:

a. På åpen brygge eller i åpent skur:

1. 1½ øre pr. tønne eller mindre fat og mindre kolli.
- 3 » » større fat eller kolli.
2. 1 » » sekk.
3. 15 » » m.³ for andre slags varer, forsåvidt de ikke inngår under følgende tariffnummer.
4. 25 » » tonn tyngre varer, såsom plater, hjelker, kjettinger, maskiner etc.

b. I lukket pakkhus eller skur:

Det dobbelte av ovennevnte satser.

§ 10. Varer, som henlegges uten tillatelse på brygger eller i skur, eller varer, som blir henliggende der lenger enn tillatt, kan av myndighetene fjernes på vedkommende mottagers eller avsenders regning og risiko.

Kommunen er uten noget som helst ansvar for de forføininger, som den i den anledning finner sig beføiet til å ta eller for derved opstått skade på varen.

§ 11. Bensin og petroleum eller andre ildsfarlige stoffer må ikke oppløses på brygge efter kl. 8 aften og ikke henligge sammesteds matten over.

Likeledes må eksplosive og illeluktende stoffer alltid fjernes straks.

§ 12. Ved, brenne av alle slags samt bygningsmaterialer må ikke oppløses på bryggen ved nordre ferjested (Bjølstadbryggen).

§ 13. Overtredelse av nærværende reglement straffes med bøter fra kr. 2,00 til kr. 800,00.

Kongelig resolusjon

av 1 august.

1 aug.

Post 1 i de ved kongelig resolusjon av 26 oktober 1921 fastsatte fiskeriregler for elver, bekker og vann, hvori laks eller sjørret ikke går, skal i Evenes herred, Nordland fylke, herefter lyde:

Alt fiskeri er forbudt i tiden fra og med 15 september til og med 14 oktober. Likeledes er alt fiskeri på is forbudt.

Kongelig resolusjon

1 aug.

av 1 august.

I medhold av annet ledd i § 44 i lov om laks- og sjørrettfisken m. v. av 8 april 1905 bestemmes, at nevnte lovs bestemmelser om fredning skal være gjeldende for Elvegårdselven i Skjomen i Ankenes herred.

Høieste Resolusjon av 7 april 1899 inneholdende bestemmelser om fredningstiden i nevnte elv opheves.

Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

1 aug.

av 1 august.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 fastsettes nedenstående fiskeriregler for Eltåen og åen som kommer fra Eltsjøen i Trysil herred:

1. Det skal til enhver tid til fangst av fisk i Eltåen samt åen som kommer fra Eltsjøen være forbudt å bruke:
 - a) not, draggarn, jagegarn, skinning (sløe), eggsjer eller andre lignende innretninger,
 - b) nett (stågarn) med mindre maskestørrelse enn 30 mm. mellem knutene i våt tilstand.
2. Alt slags garnfiske er forbudt i tiden fra og med 25 mai til og med 30 juni samt fra og med 10 september til og med 10 oktober.
3. Overtredelse av foranførte bestemmelser er belagt med straff.
4. Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

1 aug.

av 1 august.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1 utferdiges nedenstående tilleggsbestemmelser til de ved kgl. resolusjon av 11 september 1914 fastsatte fiskeriregler for Bodin herred, Nordland fylke:

1 aug.

Den i § 3 i kongelig resolusjon av 11 september 1914 fastsatte minste maskevidde for bundne redskaper til fangst av ferskvannsfisk innen Bodin herred nedsettes til 25 mm. mellom knutene i våt tilstand forsåvidt angår redskaper som brukes til fangst av rør på dennes sedvanlige gyteplasser i Soløyvannet.

Nærværende bestemmelse som trer i kraft straks, gjelder inn-til videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1928.

5 aug.

Kongelig kunngjørelse om tollavgifter.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 4 august d. å. fattet følgende beslutninger:

I. Fra den tid Kongen bestemmer fastsettes grunntollen for efternevnte vareslag således:

II. Matvarer:

B. Andre matvarer:

5. Kjøtt og flesk, alle slags:

b. — ellers:

2. Flesk 1 kg. kr. 0,25

Elektriske apparater og ledninger:

e. kabler og andre ledninger, isolerte, med eller uten omfletning, omspinning eller lignende:

1. blyompressede kabler 1 kg. kr. 0,10

2. andre 1 » » 0,35

Anm.: Tolldepartementet kan tilstå tollfrihet for kabler eller ledninger, når kjernen eller kjernene ikke er gjenstand for innenlands tilvirkning eller isolasjonsarbeidet ikke kan utføres innenlands samt når kablene er bestemt til nedlegning i jord eller vann.

g. isolatorer, alle slags:

1. av porselen for høispent strøm 1 kg. kr. 0,35

2. av porselen for lavspent strøm (almindelige telegraf- og telefonhatter 1 » » 0,25

Anm.: Tolldepartementet kan i alle tilfelle fastsette tollen til kr. 0,06 pr. kg. for isolatorer, som ikke er gjenstand for innenlands tilvirkning.

3. andre isolatorer 1 kg. kr. 0,06

Fruktar (trefrukter) og bær:

5 aug.

1. Friske:

d. Epler og pærer:

1. I månedene august til og med desember.. 1 kg. kr. 0,30
2. I de øvrige måneder 1 » » 0,15

Anm.: Tolldepartementet kan i særlige tilfelle bestemme, at tollens også i månedene august—desember opkreves med kr. 0,15 pr. kg.

Glass og glassvarer:

- c. Annet glass i plater eller skiver 1 kg. kr. 0,12

Tara: Kasser 18 pct

De gjeldende tillegg blir fremdeles å bibeholde for samtlige foran nevnte artikler.

II.

§ 4 i tolltariffens innledende bestemmelser gis sådan tilføielse:

Det samme gjelder varer falt på Spitsbergen og Bjørnøya med tilliggende farvann.

III.

Med foran omhandlede undtagelser forblir den midlertidig vedtatte tolltariff å gjelde inntil videre.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse, idet bestemmes at de besluttede forandringer trer i kraft straks.

Gitt på Kristiania slott den 5 august 1924.

Under Vår hånd og rikets segl

Haakon.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

H. S. Fürst.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania